

My, František II. z boží milosti zvolený římský císař, na věčné časy množitel říše, král německý, maďarský, český, dalmacký, kroacký, slavonský, haličský, lodomeranský a jerusalémský, arcivévoda rakouský, vévoda burgunský a lotrinský, velkovévoda toskánský, velkokníže sedmiborský, kníže mailandský, montuský a parmský, vatý knížecí hrabě halbsburský, flanderský, tyrolský, vyznáváme veřejně tímto listem a oznamujeme každému, že nás co nejponiženěji prosil majitel vsi Libice v našem dědičném království Českém Benedikt rytíř z Rittersteinu, abychom my ráčili povolití povýšení této vesnice na tržní místo a jemu udělili dva výroční trhy a 4 trhy dobytčí. Když my milostivě vyhovujeme této nejponiženější žádosti, současně ale také na vdce bládeme, že bude pomáhati, aby touto výhodou nevznikla škoda veškeré obci, řemeslníkům a profesionálním sousedních měst a tržních míst nebyla způsobena škoda. Když my jsme povýšili vesnici Libici na tržní místo s rozvážnou myslí, dobrým úmyslem, po zralé úvaze a dokonalém uvážení, ráčíme nejmilostivěji dovoliti mu konati dva výroční trhy v pondělí po škapuliřské pouti (v červenci) a ve čtvrtek po Egediu, 4 dobytčí trhy, sice v pondělí po Šimonu a Judě, ve čtvrtek v prvním postním týdnu, ve středu po Janu Nepomuckém a ve středu po Petru a Pavlu, s podmínkou, že trhy, které případnou na přikázané váteční dny, budou se moci konati v nejbližší předcházející nebo následující pracovní den, s předpokladem tyto časem a podle potřeby rozmnožit či zmenšit nebo úplně zakázat. To dáváme tímto na vědomí moci svého listu jako vládnoucí král český. Myslíme, ustanovujeme, nařizujeme a chceme, aby tato privilegia beze všech překážek jsou a budou v platnosti. A přikazujeme tímto všem a všem našim následujícím vrchnostem, obyvatelům a poddaným, co důstojnost, postavení, úřad nebo jsoucnost v našem dědičném království Českém mají, zvláště ale našemu královskému guberniu také tímto urozeně, že bude náležitě šetřiti námi nejurozeněji propůjčené trhy městečku Libice, jinak naproti tomu propadne našemu těžkému trestu a nemilosti. To myslíme my. Na důkaz pravosti opatřili jsme tuto listinu naši císařsko-královskou a arcivévodskou zavěšenou velkou pečetí. Dána v našem hlavním a residenčním městě Vídni dne 7. měsíce září po narození Krista, našeho milostivého Pána a spasitele milostivého, v sedmnáctistém pět a devadesátém, našich říší římských a dědičných zemí ve čtvrtém roce.

Ad Mandatum Sac^{ae} Craes^{is} Regiae Majestatis

Dekret císaře Františka II.,

který povyšuje 7. září 1795, na žádost Benedikta Boleslavského z Rittersteina, Libici na městys a uděluje jí právo trhů. Je to německy psaná listina (70cm x 50cm), vlevo dole již nečitelný podpis Františka II., vpravo také nečitelné podpisy úředníků. Listina je opatřena velikou císařskou pečetí z červeného vosku, ve zvláštní dřevěné kotoučové schránce (17cm průměr), spojené černožlutou šňůrou s přeloženým okrajem listiny.

Toto je český přepis německého originálu.

Vpravo dole ozdobně: Ad Mandatum Sac^{rae} Craes^c Regiae Majestatis.

Převzato z kroniky Libice nad Doubravou (1958) uložené ve Státním okresním archivu v Havlíčkově Brodě.

Bc. Vladimír Stehno